

(๑๓)
คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่
คดีหมายเลขแดงที่

สำหรับศาลใช้
๑๗๐๓/๒๕๖๕
๑๗๙๐/๒๕๖๖

๖๓
/ (12)

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแขวงดุสิต
วันที่ ๗ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖
ความอาญา

สำเนาถูกต้อง

ระหว่าง

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๓

โจทก์

(ว่าที่ร้อยตรีบุญฤทธิ์ แสนโท)

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมปฏิบัติการ ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลแขวงดุสิต

นายวรชาติ อหันทริก

ที่ ๑

23 ส.ค. 2566

นางสาวพรเพ็ญ คงขจรเกียรติ

ที่ ๒

จำเลย

เรื่อง

ความผิดต่อพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ
บ้านเมือง ความผิดต่อพระราชบัญญัติจราจรทางบก ความผิดต่อพระราชบัญญัติ
ควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง ลหุโทษ

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ เมื่อ
วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เวลากลางวันและเวลากลางคืนหลังเที่ยงต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสองร่วมกัน
จัดตั้งเวที นำแผ่นป้าย ผ้าใบ แผ่นพลาสติก และเครื่องขยายเสียงพร้อมลำโพง จำนวนหลายตัวมาติดตั้ง
แขวน กอง วาง ปู ในช่องเดินรถถนนพระราม ๕ บริเวณข้างศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ทำให้เสีย
ช่องทางจราจรในทุกช่อง ในลักษณะกีดขวางการจราจรกีดขวางการใช้ทางของผู้ขับซึ่รถโดยไม่ได้รับ
อนุญาตจากหัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย แล้วจำเลยทั้งสองร่วมกันใช้เครื่อง

/ขยายเสียง...

สำหรับศาลใช้

- ๒ -

ขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้าทำการโฆษณาโดยการกล่าวปราศรัยบนเวทีเพื่อประกอบกิจกรรมแสดงออก
เชิงสัญลักษณ์เพื่อรำลึกถึงผู้สูญหายจากการแสดงออกทางการเมืองและการเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรี
คืนความยุติธรรมให้คนลี้ภัย และตีแผ่ข้อเท็จจริงที่รัฐและผู้มีอำนาจคุกคามประชาชน ให้ผู้เข้าร่วมทำ
กิจกรรมดังกล่าวและประชาชนทั่วไปได้รับทราบโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และ
เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๔ เวลากลางวัน พันตำรวจโทสำเนียง โสธร พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจ
นครบาลนางเลิ้ง มีหน้าที่สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานและแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสอง อันเป็น
เจ้าพนักงานมีหน้าที่ตามกฎหมาย มีคำสั่งให้จำเลยทั้งสองพิมพ์ลายพิมพ์นิ้วมือในแบบพิมพ์ลายนิ้วมือ
ผู้ต้องหาเพื่อตรวจประวัติอาชญากร อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย จำเลยทั้งสองทราบคำสั่งแล้ว
ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น โดยปฏิเสธไม่พิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติอาชญากร โดยไม่มีเหตุ
หรือข้อแก้ตัวอันสมควร อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เหตุเกิดที่ แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต และแขวงวัด
โสมนัส เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ตามลำดับ ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๘, ๘๓, ๙๑ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๑๑๔, ๑๔๘
พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา
๑๙, ๕๗ พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ.๒๕๓๓ มาตรา ๔, ๙

/จำเลย...

๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๓ -

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องจำเลยทั้งสอง จำเลยที่ ๑ ไม่คัดค้าน
จำเลยที่ ๒ คัดค้าน ศาลอนุญาตให้ถอนฟ้องจำเลยที่ ๑ จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ ๑ ออกจากสารบบ
ความ ส่วนจำเลยที่ ๒ ยกคำร้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์และจำเลยที่ ๒ แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้น
ว่า เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน กลุ่มผู้ชุมนุมโมกหลวงริมน้ำ
ติดตั้งเวที เครื่องขยายเสียงพร้อมลำโพง และแผ่นป้ายในช่องเดินรถถนนพระราม ๕ บริเวณข้างศาลกรม
หลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ โดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมากลุ่มผู้ชุมนุมโมกหลวงริมน้ำยินยอมให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจเปรียบเทียบปรับตามใบรับเงินค่าปรับ เอกสารหมาย จ.๙ จำเลยที่ ๒ ขึ้นไปบนเวทีของกลุ่มผู้ชุมนุม
โมกหลวงริมน้ำ และวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๔ เวลากลางวัน จำเลยที่ ๒ มาพบกับพันตำรวจโทสำเนียง
โสธร พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง พันตำรวจโทสำเนียงแจ้งข้อหาและมีคำสั่งให้
จำเลยที่ ๒ พิมพ์ลายนิ้วมือในแบบพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหาเพื่อตรวจประวัติอาชญากร จำเลยที่ ๒ ทราบ
คำสั่งแล้วปฏิเสธไม่พิมพ์ลายนิ้วมือตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาและบันทึกคำให้การผู้ต้องหา เอกสาร
หมาย จ.๑๑ และ จ.๑๓ เจ้าพนักงานตำรวจตรวจสอบประวัติอาชญากรของจำเลยที่ ๒ โดยใช้ชื่อและ

/ชื่อสกุล...

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๔ -

ชื่อสกุลและหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนตามบันทึกข้อความ เอกสารหมายเลข จ.๑๕

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า จำเลยที่ ๒ กระทำความผิดฐานร่วมกันวางวัตถุ

ใดๆบนถนนหรือวางสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจรตามพระราชบัญญัติรักษาความ

สะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก

พ.ศ. ๒๕๒๒ และความผิดฐานร่วมกันโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้าโดยไม่ได้รับอนุญาต

ตามฟ้องโจทก์หรือไม่ โจทก์มี พันตำรวจโทจงศักดิ์ ชาญศรี และร้อยตำรวจเอกทองธาดา การะเกด เบิก

ความทำนองเดียวกันว่า เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มีกลุ่มผู้ชุมนุมโมกหลวงริมหน้าัดหมายรวมตัว

เพื่อแสดงออกทางการเมือง ที่ถนนพระราม ๕ แขวงสวนจิตรดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยมีการ

จัดตั้งเวที มีการแขวนป้าย และมีการใช้เครื่องขยายเสียงพร้อมลำโพง กีดขวางการจราจร โดยไม่ได้รับ

อนุญาต พันตำรวจโทจงศักดิ์และร้อยตำรวจเอกทองธาดาสังเกตเห็นจำเลยที่ ๒ ขึ้นไปบนเวทีผู้ชุมนุม

ตามบันทึกข้อความ เอกสารหมายเลข จ.๑ ส่วนจำเลยที่ ๒ มีจำเลยที่ ๒ และนางสาวทานตะวัน ตัวตุลา

นนท์ เบิกความทำนองเดียวกันว่า วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ กลุ่มผู้ชุมนุมโมกหลวงริมน้ำเป็นผู้จัดการ

ชุมนุม โดยติดตั้งเวที เครื่องขยายเสียงพร้อมลำโพง และแผ่นป้าย จำเลยที่ ๒ เป็นเพียงวิทยากร ซึ่ง

ได้รับเชิญมาให้ความรู้ด้านกฎหมาย เห็นว่า แม้พยานโจทก์ปากพันตำรวจโทจงศักดิ์และ

/ร้อยตำรวจเอก...

(๑๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๕ -

ร้อยตำรวจเอกทองธาดาต่างเบิกความยืนยันว่า พันตำรวจโทจงศักดิ์และร้อยตำรวจเอกทองธาดา
สังเกตเห็นจำเลยที่ ๒ ขึ้นไปบนกลุ่มเวทีผู้ชุมนุมโมกหลวงริมน้ำ แต่โจทก์ไม่มีพยานที่รู้เห็นว่า จำเลยที่
๒ รู้ว่ากลุ่มผู้ชุมนุมโมกหลวงริมน้ำติดตั้งเวที เครื่องขยายเสียงพร้อมลำโพง และแผ่นป้าย โดยไม่ได้รับ
อนุญาต มาเบิกความยืนยันต่อศาล ลำพังข้อเท็จจริงเพียงว่า พันตำรวจโทจงศักดิ์และร้อยตำรวจเอก
ทองธาดาสังเกตเห็นจำเลยที่ ๒ ขึ้นไปบนเวทีกลุ่มผู้ชุมนุมโมกหลวงริมน้ำ จะนำมารับฟังว่า จำเลยที่ ๒
รู้ว่ากลุ่มผู้ชุมนุมโมกหลวงริมน้ำติดตั้งเวที เครื่องขยายเสียงพร้อมลำโพง และแผ่นป้ายโดยไม่ได้รับ
อนุญาตไม่ได้ อีกทั้งยังได้ความจากพันตำรวจโทจงศักดิ์และร้อยตำรวจเอกทองธาดาตอบนายจำเลยที่
๒ ถามค้านว่า กลุ่มผู้ชุมนุมโมกหลวงริมน้ำเป็นผู้จัดการชุมนุม และจำเลยที่ ๒ ยังให้การปฏิเสธทำนอง
ว่า จำเลยที่ ๒ ไม่ได้อยู่ในบริเวณที่จัดการชุมนุมตั้งแต่เริ่มแรก และไม่รู้ว่ากลุ่มผู้ชุมนุมโมกหลวงริมน้ำ
ติดตั้งเวที เครื่องขยายเสียงพร้อมลำโพง และแผ่นป้าย โดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยที่ ๒ เป็นเพียง
วิทยากร ซึ่งได้รับเชิญมาให้ความรู้ด้านกฎหมาย ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดการชุมนุม โดยจำเลยที่ ๒ มี
นางสาวทานตะวัน สมาชิกกลุ่มโมกหลวงริมน้ำ มาเบิกความสนับสนุนว่า กลุ่มผู้ชุมนุมโมกหลวงริมน้ำเป็น
ผู้จัดการชุมนุม โดยติดตั้งเวที เครื่องขยายเสียงพร้อมลำโพง และแผ่นป้าย โดยไม่ได้รับอนุญาต และ
ยินยอมให้เจ้าพนักงานตำรวจเปรียบเทียบปรับแล้ว ส่วนจำเลยที่ ๒ เป็นเพียงวิทยากร ซึ่งได้รับเชิญมา

/ให้ความรู้...

- ๖ -

ให้ความรู้ด้านกฎหมาย จึงยิ่งทำให้คำเบิกความของจำเลยที่ ๒ มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น ดังนี้ เมื่อพิจารณาพิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์ที่นำสืบมา จึงยังมีเหตุสงสัยตามสมควรว่าจำเลยที่ ๒ รู้และร่วมกันกระทำความผิดฐานดังกล่าวตามฟ้องโจทก์หรือไม่ ต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยที่ ๒ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๒ กระทำความผิดฐานฝ่าฝืนไม่

ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานตามฟ้องโจทก์หรือไม่ โจทก์มี พันตำรวจโทสำเนียง โสธร เบิกความว่า เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๔ ขณะที่พันตำรวจโทสำเนียงปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง จำเลยที่ ๒ มาพบพันตำรวจโทสำเนียง จึงแจ้งข้อหากับจำเลยที่ ๒ ว่า ร่วมกันวางวัตถุใดๆบนถนนหรือวางสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการจราจรตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และร่วมกันโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้าโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยที่ ๒ ให้การปฏิเสธ พันตำรวจโทสำเนียงมีคำสั่งให้จำเลยที่ ๒ พิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติอาชญากร แต่จำเลยที่ ๒ ปฏิเสธ พันตำรวจโทสำเนียงจึงแจ้งข้อหาจำเลยที่ ๒ เพิ่มเติมว่า ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี บันทึกแจ้งข้อกล่าวหา

/และ...

๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๗ -

และบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาที่ ๒ เอกสารหมาย จ.๑๐, ๑๑ และ ๑๓ ตามลำดับ พันตำรวจโท
สำเนียงตรวจสอบประวัติอาชญากรจำเลยที่ ๒ โดยวิธีใช้ชื่อและชื่อสกุลและหมายเลขบัตรประจำตัว
ประชาชนแทนวิธีการพิมพ์ลายนิ้วมือ ซึ่งผลการตรวจสอบไม่สามารถยืนยันได้ดีเท่ากับวิธีการพิมพ์
ลายนิ้วมือตามบันทึกข้อความ เอกสารหมาย จ.๑๕ นอกจากนี้ หากนำลายพิมพ์นิ้วมือซึ่งพิมพ์ไว้ในคดี
หนึ่งมาใช้กับอีกคดีหนึ่ง พนักงานอัยการจะไม่ยอมรับสำนวนการสอบสวนและให้กลับมาพิมพ์ลายนิ้วมือ
ใหม่ ส่วนจำเลยที่ ๒ อ้างตนเองเป็นพยานเบิกความว่า พันตำรวจโทสำเนียงมีคำสั่งให้จำเลยที่ ๒ พิมพ์
ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติอาชญากร แต่จำเลยที่ ๒ ปฏิเสธ เนื่องจากจำเลยที่ ๒ เห็นว่า การ
ตรวจสอบประวัติอาชญากรสามารถใช้วิธีตรวจสอบจากหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนได้ โดยจำเลย
ที่ ๒ มอบหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนให้กับพันตำรวจโทสำเนียงเพื่อใช้ตรวจสอบแล้ว อีกทั้ง
จำเลยที่ ๒ ยังเคยพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติอาชญากรที่สถานีตำรวจภูธรเมืองปัตตานี พัน
ตำรวจโทสำเนียงสามารถใช้ลายพิมพ์นิ้วมื่อดังกล่าวได้ตามภาพถ่าย เอกสารหมาย ล.๒๒ จำเลยที่ ๒ ยื่น
หนังสือขอความเป็นธรรมต่อพนักงานอัยการโจทก์ตามหนังสือขอความเป็นธรรม เอกสารหมาย ล.๒๔
จำเลยที่ ๒ กรอกข้อมูลในเว็บไซต์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อตรวจสอบประวัติอาชญากรโดยไม่ต้อง
พิมพ์ลายนิ้วมือ ซึ่งสามารถตรวจสอบประวัติอาชญากรของจำเลยที่ ๒ ได้เช่นกัน ตามหนังสือแจ้งการ

/ตรวจสอบ...

- ๘ -

ตรวจสอบประวัติอาชญากร เอกสารหมาย จ.๒๖ เห็นว่า การกระทำที่จะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๘ นั้น จะต้องเป็นกรณีที่บุคคลทราบคำสั่งของเจ้านักงานที่สั่งการตามที่มีกฎหมายให้อำนาจไว้ แล้วไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร โดยการพิจารณาว่า บุคคลทราบคำสั่งของเจ้านักงานที่สั่งการตามที่มีกฎหมายให้อำนาจไว้ แล้วไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรหรือไม่ ศาลจำต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์เป็นรายคดีไปว่า การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้านักงานเป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเจ้านักงานหรือไม่ หากการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้านักงานเป็นอุปสรรคต่อการทำงาน เนื่องจากเจ้านักงานไม่มีทางแก้เป็นอย่างอื่นอีก ย่อมต้องถือว่าไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร แต่หากการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้านักงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน เนื่องจากเจ้านักงานมีทางแก้เป็นอย่างอื่นอีก ย่อมต้องถือว่าไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ ประกอบ มาตรา ๑๓๑ และ ๑๓๒(๑) สรุปลงใจความสำคัญว่า พนักงานสอบสวนมีอำนาจในการดำเนินการสอบสวนคดีอาญาทั้งปวง เพื่อทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ โดยพนักงานสอบสวนต้องรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถทำได้ เพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา และเพื่อรู้ตัวผู้กระทำความผิด และเพื่อพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของ

/ผู้ต้องหา..

- ๙ -

ผู้ต้องหา รวมถึงพนักงานสอบสวนมีอำนาจให้ผู้ต้องหาพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อประโยชน์ในการรวบรวม พยานหลักฐานให้คดีความแจ่มแจ้งมากขึ้น คดีนี้แม้ได้ความว่าพันตำรวจโทสำเนียงเป็นพนักงานสอบสวนมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ ประกอบ มาตรา ๑๓๑ และ ๑๓๒(๑) ดังกล่าว แต่ได้ความจากจำเลยที่ ๒ ว่า จำเลยที่ ๒ เคยตกเป็นผู้ต้องหาและเคยให้พนักงานสอบสวนพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติอาชญากรที่สถานีตำรวจภูธรเมืองปัตตานีแล้ว ดังนี้ ใน การตรวจสอบลายพิมพ์นิ้วมือพันตำรวจโทสำเนียงย่อมสามารถใช้ลายพิมพ์นิ้วของจำเลยที่ ๒ ที่เคยพิมพ์ ไว้แล้วในคดีอื่นในการตรวจสอบได้ โดยไม่จำเป็นต้องบังคับให้จำเลยที่ ๒ ต้องพิมพ์ลายพิมพ์นิ้วมือใหม่ อีกครั้ง อีกทั้งได้ความจากพันตำรวจโทสำเนียงตอบทนายความจำเลยที่ ๒ ถามค้านว่า ในชั้นสอบสวน พันตำรวจโทสำเนียงมีรูปซึ่งจำเลยที่ ๒ ขึ้นไปบนเวทีผู้ชุมนุมตามบันทึกข้อความ เอกสารหมาย จ.๔ และ จำเลยที่ ๒ มาพบพันตำรวจโทสำเนียงตามหมายเรียก โดยพันตำรวจโทสำเนียงไม่มีเหตุสงสัยว่า บุคคล ที่มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพันตำรวจโทสำเนียงเป็นบุคคลอื่นปลอมตัวเป็นจำเลยที่ ๒ มาพบ และจำเลยที่ ๒ ยังได้มอบหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนให้พันตำรวจโทสำเนียงใช้ในการตรวจสอบ แสดงว่า พัน ตำรวจโทสำเนียงมั่นใจว่า บุคคลที่มาพบ คือ จำเลยที่ ๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือไม่ได้ทำให้คดีมีความ กระจ่างแจ่มแจ้งมากขึ้นและไม่มีความจำเป็นต้องใช้เก็บลายพิมพ์นิ้วมือเพื่อพิสูจน์ทราบตัวบุคคลอีก ส่วนที่

/ได้ความ...

- ๑๐ -

ได้รับความจากพันตำรวจโทสำเนียงว่า การตรวจประวัติอาชญากรโดยวิธีใช้ชื่อและชื่อสกุลและหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนไม่สามารถยืนยันประวัติอาชญากรได้ดีเท่ากับวิธีใช้ลายพิมพ์นิ้วมือตามบันทึกข้อความ เอกสารหมาย จ.๑๕ นั้น พันตำรวจโทสำเนียงพยายามโจทก์ไม่ได้อธิบายโดยชัดแจ้งถึงเหตุผลที่การตรวจประวัติอาชญากรโดยวิธีใช้ชื่อและชื่อสกุลและหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนไม่สามารถยืนยันประวัติอาชญากรได้ดีเท่ากับวิธีลายพิมพ์นิ้วมือ อีกทั้งยังได้ความว่า เมื่อจำเลยที่ ๒ กรอกข้อมูลในใบชี้ขาดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อตรวจสอบประวัติอาชญากรโดยไม่ต้องพิมพ์ลายนิ้วมือ สามารถตรวจสอบพบว่า จำเลยที่ ๒ มีประวัติเคยต้องคดีอาญา ๑ รายการ ตามหนังสือแจ้งการตรวจสอบประวัติอาชญากร เอกสารหมาย จ.๒๖ กรณีจึงเป็นการกล่าวอ้างโดยปราศจากเหตุผลรองรับ ไม่น่าหนักให้รับฟัง ส่วนที่ได้รับความจากพันตำรวจโทสำเนียงว่า หากพันตำรวจโทสำเนียงเห็นว่าสำนวนการสอบสวนของจำเลยที่ ๒ เสร็จสิ้นและส่งสำนวน โดยไม่ได้ให้จำเลยที่ ๒ พิมพ์ลายนิ้วมือใหม่ แต่ใช้ลายพิมพ์นิ้วมือเดิม ซึ่งจำเลยที่ ๒ เคยพิมพ์ไว้ในคดีอื่นเพื่อตรวจสอบประวัติอาชญากร พนักงานอัยการโจทก์จะไม่รับสำนวนนั้น คดีนี้กลับได้ความว่า เมื่อพันตำรวจโทสำเนียงบันทึกหมายเหตุลงในบันทึกข้อความ เอกสารหมาย จ.๑๕ ว่าจำเลยที่ ๒ ไม่ยินยอมพิมพ์ลายนิ้วมือ และใช้ชื่อและชื่อสกุลและหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนจำเลยที่ ๒ ตรวจสอบประวัติอาชญากร และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการโจทก์ ไม่ปรากฏ

/ข้อเท็จจริง...

- ๑๑ -

ข้อเท็จจริงว่า พนักงานอัยการโจทก์ไม่รับสำนวนแต่อย่างใด และยังได้ความจากจำเลยที่ ๒ เพิ่มเติมว่า พนักงานอัยการโจทก์รับสำนวนของพันตำรวจโทสำเนียงและมีคำสั่งฟ้องจำเลยที่ ๒ โดยจำเลยที่ ๒ ได้ยื่นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมที่พนักงานอัยการโจทก์ที่มีคำสั่งฟ้องจำเลยที่ ๒ ตามหนังสือขอความเป็นธรรม เอกสารหมายเลข ๒๔ ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวจึงขัดกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ไม่มีน้ำหนักให้รับฟังเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ใช้บังคับ และมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สรุปลักษณะสำคัญว่า หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนเท่าที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้ สถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้งซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ย่อมจัดเก็บระบบข้อมูลเกี่ยวกับลายพิมพ์นิ้วมือของจำเลยที่ ๒ อันเป็นข้อมูลส่วนบุคคลเท่าที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานของตนบรรลุวัตถุประสงค์เท่านั้น อีกทั้งพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔ สรุปลักษณะสำคัญว่า ให้หน่วยงานรัฐจัดให้มีการบริการสาธารณะในรูปแบบและช่องทางดิจิทัล เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงของประชาชน ดังนี้ การผลักภาระให้จำเลยที่ ๒ ซึ่งเคยพิมพ์ลายนิ้วมือแล้วครั้งหนึ่งที่สถานีตำรวจภูธรเมืองปัตตานี ต้องพิมพ์ลายนิ้วมืออีกครั้งเพื่อติดไว้ในสำนวนการสอบสวน จึงไม่เป็นตามบทบัญญัติของกฎหมายตามที่

ได้กล่าว...

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

ได้กล่าวไปข้างต้น เมื่อพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์แห่งคดีและบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามที่วินิจฉัยแล้ว
ข้างต้น การที่พันตำรวจโทสำเนียงเจ้าพนักงานมีคำสั่งให้จำเลยที่ ๒ พิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบ
ประวัติอาชญากร แต่จำเลยที่ ๒ ปฏิเสธ จึงไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเจ้าพนักงาน เนื่องจาก
เจ้าพนักงานมีทางแก้อย่างอื่น กรณีไม่ใช่การที่บุคคลทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่
มีกฎหมายให้ไว้ แล้วไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร การกระทำของจำเลยที่
๒ ไม่เป็นความผิดฐานดังกล่าวตามฟ้องโจทก์

พิพากษายกฟ้อง.

นายมนตรี รุ่งแสงมบุญ

